

Meike uit Voorthuizen studeerde filosofie, maar is nu melkboer: ‘Niet gelukkig van hele dag achter laptop’

[MENSEN TIPS VAN DE REDACTIE](#)

za 9 mrt, 08:06

Meike Braam verkoopt zuivelproducten op straat. „Dat venten doe ik met heel veel plezier, omdat het heel praktisch is en heel echt.”

VOORTHUIZEN/AMSTERDAM

Meike Braam (29) uit Voorthuizen studeerde na het Johannes Fontanus College in Barneveld filosofie in Utrecht en Amsterdam en werd vervolgens melkboer. Ze maakt en verkoopt nu zuivelproducten voor een biologische zuivelproducent in Amsterdam.

Tijdens haar filosofiestudies ontdekte Meike dat al te veel tijd achter de laptop doorbrengen niet zo haar ding is. „Ik ben niet iemand die heel gelukkig wordt van elke dag achter m’n laptop zitten. Ik had als student dat ik daar op een gegeven moment echt een beetje gek van werd. Je moest zo veel lezen en schrijven.”

RENAULTJE

En dus zocht Meike na voltooiing van haar studies naar iets anders en vond dat via een oude auto. „Een vriend van mij heeft een Renaultje 4, een heel oud autootje, en daar was ik helemaal verzot op, dat vond ik echt fantastisch. En toen zei hij tegen mij: ‘Als jij in dat Renaultje wilt rijden en daar ook nog geld mee wilt verdienen, dan moet je bij een biologische zuivelproducent in Amsterdam gaan werken, want zij hebben zo’n Renaultje en dan kan je in dat autootje rondscheuren en melk de straat op gaan

brengen.' Toen dacht ik: oké, dit is wel iets voor mij. En dus ben ik gaan solliciteren; dat is nu drie jaar geleden."

VENTEN

Meike werd aangenomen bij het bedrijf en hield zich in eerste instantie bezig met het op vijf verschillende plekken in Amsterdam verkopen van melk en andere zuivelproducten, het venten. Geleidelijk aan kwamen er meer taken bij. „Ik ben ook melk gaan pasteuriseren, meer op de boerderij aan het werk gegaan, zuivel gaan verwerken en vervolgens ook een beetje gaan coördineren, want daar was behoefte aan en toen ben ik dat gaan doen."

Toch blijft het venten een belangrijk en waardevol onderdeel van haar werk. „Dat venten doe ik met heel veel plezier, omdat het heel praktisch is en heel echt. Je staat elke week op straat, je maakt contact met de mensen, je zorgt weer voor een beetje cohesie in de wijk. Dat is bijvoorbeeld in Amsterdam-Noord, waar ik vaak sta, best nodig omdat er veel nieuwe mensen in de wijk komen wonen."

Het brengen van meer samenhang geeft Meike veel voldoening en is voor haar eigenlijk het in ere herstellen van de oude melkboerfunctie. „In Amsterdam had je ook altijd een melkboer in de wijk, iemand die iedereen kende. Mensen zetten hun flessen buiten en er werden nieuwe flessen neergezet. Een heel mooie traditie eigenlijk. Die dus ook voor cohesie zorgde. Dat proberen we een beetje terug te krijgen en het grappige is: dat lukt ook."

In Amsterdam had je ook altijd een melkboer in de wijk, iemand die iedereen kende

De zuivelproducten die Meike op straat verkoopt zijn afkomstig van boeren uit de buurt van Amsterdam. „We nemen van een aantal boerderijen melk af en ook andere producten, zoals boter, kaas en karnemelk. Ook maken we van de melk yoghurt en hangop.' Doordat dit allemaal kleinschalig en biologisch is en het bedrijf de boeren een eerlijke prijs voor hun melk wil geven, zijn de prijzen hoger dan in de supermarkt.

„Wij proberen mensen te laten begrijpen", zegt Meike daarover „dat de supermarktprijzen gewoon veel te laag zijn en dat boeren daar, als ze biologisch verantwoord willen boeren, dus met minder koeien en meer ruimte, simpelweg niet van rond kunnen komen, iets wat wel van ze gevraagd wordt."

Deze boodschap landt, vertelt Meike, heel aardig en het bedrijf is groeiende, maar toch is het niet eenvoudig om met de grote zuivelproducenten te concurreren. „Wij zijn echt heel klein in vergelijking met die grote producenten en in die zin is het best wel gekkenwerk wat wij aan het doen zijn. Het is dan ook geen vetpot."

FILOSOFIE

Meike's werk bij deze biologische zuivelproducent lijkt helemaal los te staan van de twee filosofieopleidingen – een bachelor in Utrecht en een master in Amsterdam – die ze deed, maar dat is toch niet helemaal waar.

„Voordat ik er kwam te werken volgde ik dit melkboerenbedrijfje al online en toen zag ik dat ze in de pauze tijdens het pasteuriseren op hun laptop colleges keken van de Franse filosoof Bruno Latour en daardoor werd m'n interesse heel erg gewekt: zij waren gewoon een filosoof aan het beluisteren die ik superinteressant vond en die ik op dat moment op de universiteit aan het bestuderen was. Daar kwamen de twee werelden van filosofie en van melk en zuivel ineens samen.”

GEEN SPIJT

De ideeën en idealen die ze in het werk van deze Franse filosoof vond, kon ze voor haar gevoel bij haar huidige werkgever realiseren en dus bleef ze de filosofie in zekere zin trouw. Ze heeft dan ook geen spijt van haar beslissing filosofie te studeren.

„Ik ben heel blij dat ik dat gedaan heb, filosofie studeren. Het was ook gewoon heel leuk: dat je allemaal teksten mocht gaan lezen die weliswaar heel moeilijk – vond filosofie, dat moet ik wel zeggen, vaak supermoeilijk – maar ook heel interessant waren.” Vooral het denken van Latour was voor haar, vertelt ze, een openbaring. En dat denken bracht haar dus, samen met het Renaultje 4, bij haar huidige werkgever.

ITALIËREIS

Vorig jaar heeft Meike haar werk bij dit bedrijf tijdelijk onderbroken voor een Italië-reis. „Ik had een heel klein Fiat Pandaatje gekocht, een youngtimer uit 2003, waar ik heel blij mee was, en toen was ik eigenlijk een beetje overwerkt en dacht ik: ik moet weg, het even wat rustiger aan gaan doen. En toen ben ik, in eerste instantie met twee vriendinnen, naar Italië gereden en daar op boerderijen gaan werken. Uiteindelijk ben ik in m'n eentje helemaal naar Sicilië doorgereden en heb daar rondgereisd.”

Dit was een waardevolle, maar ook wel spannende ervaring. „Het was echt heel leuk en fijn. Toch was het alleen naar Sicilië reizen ook spannend. Ik had het nog niet zo vaak eerder gedaan en de eerste tijd dat ik in m'n eentje was, was het een beetje gek. Je wordt geconfronteerd met je alleen-zijn en dat was af en toe best spannend, zeker ook omdat je dat in het gewone leven niet zo vaak meemaakt.”

Deze Italiëreis kwam bepaald niet uit de lucht vallen. „Ik ga met m'n ouders al sinds mensenheugenis naar Sicilië op vakantie en dan gaan we naar een bevriende familie, die een biologische pastafabriek hebben. Die mensen zijn een soort tweede familie geworden.”

Het land is voor Meike tot een passie uitgegroeid. „Ik vind Italiaans een heel mooie taal en Italianen zijn heel grappige en lieve mensen. En ze hebben ook een passie die ik vaak echt niet begrijp en een soort lijdzaamheid. Ze zijn zo aan het lijden altijd, die Italianen. Dat is gewoon een zelfverkozen houding richting het leven. Wij zijn Italianen en wij lijden. Het is ook niet gek, want ze hebben natuurlijk een geschiedenis die een beetje een rotzooi is.”

Ik ben heel erg gehecht aan Nederland

Ondanks haar grote liefde voor Italië ligt een permanente emigratie naar het land niet voor de hand. „Ik zou best in Palermo, de hoofdstad van Sicilië, willen wonen, maar dan wel met een einddatum, dat ik weet dat het eindigt. Ik ben ook wel heel erg gehecht aan Nederland en in Italië zou ik me toch wel een buitenstaander voelen.”

VOORTHUIZEN

Meike is niet alleen gehecht aan Nederland, maar heeft ook nog steeds veel binding met de regio Barneveld. Haar ouders wonen in Voorthuizen en hebben een biologische boerderij op de grens van Voorthuizen en Nijkerk. „M'n ouders zijn vrij vroeg naar deze regio verhuisd voor het werk van m'n vader en die wonen inmiddels negentwintig jaar in Voorthuizen, daarvoor in Nijkerk. Dus ik kom wel echt hier vandaan. M'n ouders zijn overigens

oorspronkelijk Fries, maar ik zou mezelf geen Fries durven noemen, want dan worden de Friezen boos, denk ik, haha. Ik spreek het trouwens wel.”

Maar ze woonde niet in Friesland en groeide in de regio Barneveld op en ging dus naar het JFC. Meike kijkt positief terug op haar tijd op de school, maar vertelt wel dat de overgang van een openbare basisschool naar een christelijke middelbare school voor haar even wennen was.

BIDDEN

„Ik ging in Putten naar de openbare basisschool en zat altijd een beetje in een atheïstische enclave en vond het daardoor wel een beetje een schok om naar het vrij christelijke JFC te gaan, met dagopeningen, bidden voor het eten et cetera. Ik weet nog dat ik daar heel erg aan moest wennen.”

Toch heeft Meike dit ook als een verrijking ervaren. „Ik vind het een belangrijke traditie om te kennen, zeker ook omdat een heel groot deel van Nederland nog steeds gelooft en ik er ook in m'n werk als melkboer mee in aanraking kom.” Met dat werk als melkboer verwacht Meike het komende jaar door te gaan.

LAPTOP

In september gaat ze het combineren met een nieuwe opleiding. „Ik ga dan de Warmonderhof doen, dat is een biodynamische landbouwschool in Dronten, waar je echt tot bijvoorbeeld groente- of melkboer wordt opgeleid en waar ik mezelf ook iets meer op tuinbouw wil gaan toeleggen. Het is gelukkig een heel praktische school, met maar één dag in de schoolbanken en twee dagen stage, dus ik ben gewoon veel buiten, weinig achter de laptop, haha.”

Geschreven door Lennard Pater

<https://www.barneveldsekrant.nl/lokaal/mensen/1013060/meike-uit-voorthuizen-studeerde-filosofie-maar-is-nu-melkboer>